

[Oluf Pedersen.]

mene Vel paa 2½ Mill. Kr. Altsaa, den Be- grundelse, man giver, er helt ved Siden af. Saa siger det ærede Medlem Hr. Grønning, at man har jo taget en velerhvervet Pro- duktionsret fra de store Brug, og det ærede Medlem nævner som Eksempel en Ejen- dom, der har haft en Produktion paa 786 Svin og har faaet 430 Kort.

Nu er det saadan, at hvis man tager det Antal Svin, som er produceret i Forhold til Kortydelsen, ifølge det Bilag, som findes i Betænkningen, og som jeg gaar ud fra giver Gennemsnittet, drejer det sig om en Nedgang paa 57 pCt. Men vedkommende store Ejendom er kun nedsat med 44 pCt. Det vil sige, i Forhold til det samlede Antal Svinekort, i Forhold til Produktionen har vedkommende nu gennem 5 Aar faaet 100 Kort for mange, og de 100 Kort, han har faaet for mange, forlanger han nu Erstat- ning for, helst en Erstatning med antagelig 80 Kr. pr. Stk. Det er det, som de Kon- servative kalder for velerhvervede Rettig- heder. Nej, det hører selvfølgelig ingen Steder hjemme, og det er jo ganske urime- ligt, at man prøver paa at stille det op paa den Maade, at man siger, at dette er saa og saa stort et Beløb værd. Nu siger det ærede Medlem Hr. Grønning 40 Kr., men ved- kommende Ejendomsbesidder har faaet meget mere end de 40 Kr., og den Værdi, Kortene har, har været betydelig større i den Tid, han har faaet for mange Kort, medens man nu regner med en lavere Pris paa Svinekortene; det vil altsaa sige en yderligere Forværring, altsaa ikke for ham, men for dem, det gaar ud over. At der her skulde være en Ret for vedkommende, og at det skulde have Lov at foregaa i Frem- tiden som hidtil, synes jeg ikke, man kan indrømme. At det er i udmærket Overens- stemmelse med de Konservatives Politik, er utvivlsomt rigtigt, og jeg maa rette en Tak til det ærede Medlem, fordi han har holdt saa udfordrende en Tale, som han har holdt her, saa at Tingets Medlemmer kan blive klar over, hvad konservativ Politik er, og at det er noget, man helst ikke bør have med at gøre. Jeg har set, at man ogsaa andetsteds har været inde paa den samme Tankegang som det ærede Medlem Hr. Grønning. Det gælder endogsaa en nationaløkonomisk Professor, Hr. Jens Warming, som i „Berlingske Tidende“ er kommet Tolvmandsforeningerne til Hjælp. Vedkommende Professor mener, at med den Børnebegrænsning, som finder Sted i Øje- blikket, maa man bevare de store Gaarde, og saa tillader vedkommende national-

økonomiske Professor sig at fortælle — og vi hører jo noget tilsvarende fra det ærede Medlem Hr. Grønning —, at i de smaa Brug — nej, jeg vil hellere sige det paa denne Maade: at de store Gaarde udnytter Jorden bedre. Ja, man skulde virkelig ikke tro, at denne nationaløkonomiske Pro- fessor overhovedet beskæftigede sig med de Oplysninger, som er kommet frem fra Land- økonomisk Driftsbureau, og som ikke viser det ringeste om, at de store Brug udnytter Jorden bedre. Alle, der beskæftiger sig med disse Forhold, ved, at alt andet lige, og naar man tager den daarlige Jord, som de smaa Brug som Regel har at arbejde med, i Betragtning, er det de smaa Brug, som udnytter Jorden bedst, og al den Tale om, at en Udvikling i Retning af Smaabrug skal give Arbejdsløshed og mindre Beskæftigelse — ja, man truer næsten med, at den skulde give Hungersnød i Landet — er fuldkom- men ved Siden af. Det er utroligt, at slikt kan siges, og sandt er det i hvert Fald ikke. Det, man trænger til, og det, Regeringen burde have benyttet Lejligheden til at skaffe os, var en utvivlsom fri Konkurrence, og at vi blev fri baade for Svineregulering og Kornordning, og saa fik det ærede Med- lem Hr. A. C. D. Petersen og eventuelt andre konservative Medlemmer af Rigsdagen, som taler om Røveri, et værdigt Svar. Saa blev de fri for den Monopolindtægt, som de mener er en velerhvervet Rettighed, og vi blev ogsaa fri for den tragikomiske Proces mod Ordningerne fra den Side, som netop tjener ved dem, men dog mener, de ikke faar tilstrækkeligt ved dem. At Arbejdernes Repræsentanter laver disse Ordninger, og laver dem til Trods for, at de Konservative gaar imod, og til Trods for, at de ikke kan faa Tilslutning, hverken hos Det frie Folke- parti eller hos Venstre, er nærmest utroligt, for det kan dog ikke menes, at det kan gavne Samfundet som Helhed, og det er da ganske aabenbart, at det skader Arbejderne, men det maa vel ogsaa være Mening, at det skal skade Arbejderne, og det af den Grund, at der skal være mere Glæde, naar Statsministeren kommer som Julenisse med Gaverne. Jeg maa anbefale at stemme mod de Konservatives Forslag om at gøre Korn- ordningen endnu værre og forøge Prisfor- fælskningen, ikke alene til Skade for Byernes Befolkning, men ogsaa til Skade for det kornkøbende Landbrug. Det er ikke alene til Skade for velerhvervede Rettigheder, men det er til Skade for Rettigheder, som ikke burde krænkes, Rettigheder, som man burde respektere, nemlig at den en- kelte maa have Lov til at købe Korn